

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7Csp/47/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820201045
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8820201045.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Martinou Melníkovou v právnej veci žalobcu: U. C.G. D.. XX.XX.XXXX, N. XXX XX C. XXX, právne zastúpený: JUDr. Andrej Cifra, advokát, ul. J. Kráľa 5/ A, 984 01 Lučenec, proti žalovanému: Home Credit Slovakia a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, právne zastúpený: Advokátska kancelária Goliašová Gabriela s.r.o., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, o zaplatenie 90,00 eur s prísl., o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, a o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia a náhradu trov konania, takto

rozhodol:

Súd konanie o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 90,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 90,- eur od 24.04.2020 do zaplatenia zastavuje .

Súd určuje, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Úverovej zmluvy č. 4210118697 zo dňa 20.10.2012 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, je bezúročný a bez poplatkov.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi titulom finančného zadosťučinenia sumu vo výške 1.064,20 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou na tunajší súd dňa 05.05.2020 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 90,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 24.04.2020 do zaplatenia, aby určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe úverovej zmluvy č.: 4210118697 zo dňa 25.10.2012 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, je bezúročný a bez poplatkov a žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi titulom finančného zadosťučinenia sumu vo výške 1.064,20 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň si žiadal priznať náhradu trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že účastníci konania uzavreli dňa 25.10.2012 úverovú zmluvu č. 4210118697, na základe ktorej bol poskytnutý žalobcovi úver vo výške 3.000,- eur, ktorý mal splácať v 48 splátkach po 117,40 eur. Zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy úvere (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch) a to konkrétne náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), i), j) Zákona č. 129/2010 Z.z. V zmysle zmluvy o úvere bol dohodnutý úrok vo výške 34,27 % ročne. Úroková miera podobného úveru v bankách v čase poskytnutia úveru (október 2012 pri spotrebiteľskom úvere do 5 rokov) dosahovala 14,54 % ročne. Dohodnutý úrok z úveru medzi účastníkmi cca 2,3x presahuje úrokovú sadzbu 14,54 %. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka (dobré mravy) ako aj § 39a Občianskeho zákonníka (úžera) a teda nesmie sa priečiť dobrým mravom alebo napíňať skutkovú podstatu úžery, inak je právny úkon absolútne neplatný. Vzhľadom na uvedené

je potrebné dohodu o výške úrokov v zmluve o úvere považovať za neplatnú. Občianskoprávna úžera spôsobuje neplatnosť dojednania o úrokoch v celom rozsahu pre rozpor s dobrými mravmi, pretože úver je poskytovaný pri nadvláde veriteľa za úžernú cenu úveru. V zmluve o úvere je náležitosť celková čiastka uvedená vo výške 5.620,80 eur. Súčinom výšky mesačnej splátky 117,40 eur a počtu splátok 48 však je iná hodnota - 5.635,20 eur. Celková čiastka preto nie je v zmluve o úvere uvedená správne. V bode č. 47 zmluvy o úvere je výška RPMN určená rozpätím od 40,1 % do 42,8 %. Uvedenie hodnoty RPMN do zmluvy o úvere vo forme rozptylu percent nie je v súlade so zákonom, nakoľko veriteľ je povinný uvádzať výšku RPMN v zmluve jednoznačne a jedným konkrétnym číslom (viď Rozsudok Súdneho dvora EÚ C-290/19 zo dňa 19.12.2019). Takto vyjadrená RPMN v zmluve o úvere, t.j. uvedená vo forme rozpätia, je nezrozumiteľná a neurčitá. Z hodnoty RPMN uvedenej vo forme rozpätia percent jednoducho nie je možné určiť hodnotu RPMN, ktorá sa uplatňuje na konkrétny úver, a teda dochádza k absencii jednej z obligatórnych náležitostí, čoho dôsledkom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Náležitosť celková čiastka nie je v zmluve o úvere uvedená správne a náležitosť RPMN je uvedená nepresným údajom. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak: v súlade s písm. a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, v súlade s písm. b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Na základe vyššie uvedeného možno konštatovať, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov, resp. že žalovaný nemal právo na odplatu za poskytnutý úver. Žalovaný poskytol žalobcovi v zmysle bodu č. 42 zmluvy o úvere úver vo výške 3.000,00 eur. Žalobca sumarizuje, že na zmluvu o úvere, z listiny označenej ako „Výpis z účtu za obdobie od 15.01.2015 do 29.08.2015“ vyplýva, že žalobca uhradil sumu vo výške 821,80 eur (7 x 117,40 eur), z listiny označenej ako „Výpis z účtu za obdobie od 16.01.2014 do 15.12.2014“ vyplýva, že žalobca uhradil sumu vo výške 1.291,40 eur (11 x 117,40 eur), z listiny označenej ako „Výpis z účtu za obdobie od 14.01.2013 do 18.12.2013“ vyplýva, že žalobca uhradil sumu vo výške 1.408,80 eur (12 x 117,40 eur), z listiny označenej ako „Poštové poukážky 8 ks“ vyplýva, že žalobca uhradil sumu vo výške 542,20 eur (3 x 117,40 eur + 100 eur + 30 eur + 3 x 20 eur). Spolu žalobca doposiaľ uhradil žalovanému na zmluvu o úvere 4.064,20 eur (821,80 eur + 1.291,40 eur + 1.408,80 eur + 542,20 eur). Žalobca má za to, že žalovaný nemal nárok na odplatu, ktorú od žalobcu prijal nad rámec istiny úveru. Ak bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 3.000,00 eur a reálne už zaplatil sumu 4.064,20 eur, a súčasne je úver potrebné vyhodnotiť ako bezúročný a bez poplatkov, potom sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil sumou 1.064,20 eur. K vzniku bezdôvodného obohatenia došlo prvýkrát dňa 17.08.2015, kedy bola uhradená suma žalobcom vo výške 117,40 eur, z ktorej časť vo výške 65,00 eur bola započítaná na istinu úveru a časť vo výške 52,40 eur už predstavuje sumu bezdôvodného obohatenia žalovaného. Žalobca si podanou žalobou uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 90,00 eur, ktoré bolo prijaté žalovaným bez právneho dôvodu za obdobie od 20.03.2018 do 19.03.2019. Žalobca si uplatňuje zákonné úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne počnúc dňom 24.04.2020 (deň nasledujúci po poskytnutej lehote na plnenie v predžalobnej výzve zo dňa 16.04.2020). Žalobca využíva právo, ktoré mu je priznané § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. v spojitosti s § 137 písm. d) CSP. Rozhodnutie súdu osobitným výrokom o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru prinesie právnu istotu do predmetného úverového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Žalobca má v zmysle § 3 ods. 5 zákona 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej aj len ako „zákon č. 250/2007 Z.z.“) nárok aj na primerané finančné zadostučinenie od žalovaného, ktorý za porušenie práva alebo povinnosti zodpovedá. Žalobca požaduje finančné zadostučinenie vo výške 1.064,20 eur. Ak má mať primerané finančné zadostučinenie dostatočne satisfakčný účinok pre spotrebiteľa a zároveň výchovný a odstrašujúci účinok pre dodávateľa, možno prijať argumentáciu, že primerané finančné zadostučinenie sa má rovnať majetkovej ujme, ktorá spotrebiteľovi hrozila alebo mu bola spôsobená bezdôvodným obohatením dodávateľa. Požadované finančné zadostučinenie zodpovedá celkovej výške bezdôvodného obohatenia, ktoré žalovaný na úkor žalobcu získal a vo vzťahu ku spôsobu a intenzite porušenia zákona zo strany žalovaného, považuje jeho výšku za primeranú a zodpovedajúcu účelu inštitútu finančného zadostučinenia, ktoré je dodávateľ povinný poskytovať poškodenému spotrebiteľovi. Žalovaný v predmetnej veci konal voči žalobcovi spôsobom odporujúcim zákonu. Zakázané sú nekalé obchodné praktiky. Za nekalú sa považuje taká praktika, ktorá je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, a ktorá podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Za nekalú obchodnú praktiku sa považuje

najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania a agresívna obchodná praktika. Požadované finančné zadosťučinenie žalobcu je na jednej strane satisfakciou pre samotného žalobcu, ktorý bol vystavený protiprávnemu konaniu žalovaného, ale súčasne je aj vyjadrením sankcie, ktorá postihuje žalovaného, ktorý závadne konal (rozsudok NS SR 6 Obo 302/2006 z 20.03.2008). Ustanovenie § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. neustanovuje žiadne kritériá na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Pre stanovenie kritérií výšky primeraného zadosťučinenia je potrebné vychádzať zo zámeru zákonodarcu a z ustálenej judikatúry, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi. Výška nároku žalobcu na priznanie finančného zadosťučinenia podlieha úvahe súdu a pokiaľ teda došlo k zníženiu požadovaného nároku súdom, nejedná sa o procesný neúspech žalobcu.

2. V písomnom vyjadrení k žalobe právny zástupca žalovaného uviedol, že požadovanú sumu 90,-eur s príslušenstvom žalovaný žalobcovi uhradil, preto v tejto časti považuje žalobu za nedôvodnú a s tým aj návrh na určenie zmluvy bezúročnej a bezpoplatkovej, pretože zaplatením sumy 90,-eur je návrh bezpredmetný a chýba naliehavý právny záujem na jeho určenie. K naliehavému právnemu záujmu dodal, že existenciu naliehavého právneho záujmu musí v konaní preukazovať žalobca, pričom naliehavý právny záujem musí existovať a byť preukázaný nielen v čase začatia konania, ale aj v čase, keď bol rozsudok vyhlásený. Nedostatok naliehavého právneho záujmu je dôvodom k zamietnutiu žaloby bez toho, aby sa súd zaoberal vecou v jej merite. Na uvedený názor žalovaný poukázal na rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaní vedenom pod sp.zn. 16Csp/84/2016 zo dňa 12.09.2017 v tomto znení: Právny záujem žalobcu musí byť podľa požiadavky zákona kvalifikovaný, t.j. naliehavý, pričom posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností. Žalobca je potom povinný tvrdiť a dokázať skutočnosti, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Naliehavý právny záujem je tam, kde je stav, že právo resp. právny vzťah medzi stranami sporu je sporný, je tu ohrozenie práva, či právneho vzťahu, resp. stav neistoty právneho postavenia žalobcu, a tento nemožno odstrániť inak, len určovacím výrokom, pričom jestvuje potreba odstránenia tejto neistoty resp. ohrozenia práva alebo právneho vzťahu. Naliehavý právny záujem pri určovacích žalobách musí súd skúmať so zreteľom na okolnosti prípadu, predovšetkým na cieľ sledovaný podaním určovacej žaloby a konečným zmyslom navrhovaného rozhodnutia. Žaloba o určenie spravidla nemá opodstatnenie vtedy, ak požadované určenie je len povahou predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu právo je alebo nie je, a to najmä vtedy, ak takáto predbežná otázka nerieši alebo nemôže riešiť celý obsah alebo dosah sporného právneho vzťahu alebo práva. Súd tak dospel k záveru, že v danom prípade nebola zo strany žalobcu osvedčená existencia naliehavého právneho záujmu na jeho určovacej žalobe a to vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a preto jeho žalobu zamietol. K primeranému finančnému zadosťučineniu uviedol, že základným predpokladom na úspešné uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je okrem preukázania ujmy (aspoň potenciálnej hrozby ujmy) aj preukázanie, že žalovaný svojím konaním porušil súčasne - kumulatívne ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitného právneho predpisu. Žalobca v podanej žalobe však nepreukázal, ktoré konkrétne ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa a ktoré konkrétne ustanovenia osobitného právneho predpisu žalovaný svojím konaním porušil. Ako vyplýva zo samotného pojmu inštitútu finančného zadosťučinenia, ide o zadosťučinenie, ktorého účelom je reparovať ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená. Predpokladom uplatnenia tohto inštitútu je to, aby aspoň potenciálna hrozba ujmy vznikla, inak nie je čo reparovať. Ďalším atribútom, ktorý musí súd zohľadniť pri priznaní finančného zadosťučinenia je, že takéto zadosťučinenie môže priznať iba v prípadoch úspešného uplatnenia porušenia práv, alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými zákonmi. Z hľadiska § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľov, preto musí byť preukázané, že došlo k úspešnému uplatneniu práva na strane spotrebiteľa. Konaniu vedenému pod sp.zn. 7Csp/47/2020 nepredchádzalo žiadne konanie, v ktorom by si žalobca ako spotrebiteľ na súde úspešne uplatnil porušenie práv alebo povinností zo strany žalovaného. Z toho vyplýva, že už prvý zákonný predpoklad ustanovenia § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. absentuje. Ďalej dodal, že v konaní je nevyhnutné skúmať aj hľadisko primeranosti uplatneného nároku. Žalobca doposiaľ žiadnym spôsobom nepreukázal, v čom pocítoval porušenie svojich práv, aké to malo pre neho dôsledky, v čom vidí odôvodnenosť požadovanej výšky primeraného finančného zadosťučinenia až v hodnote 1064,20 eur a podobne, ktoré sú nevyhnutné na priznanie žalovanej sumy. Účelom priznania primeraného finančného zadosťučinenia pri porušení práv nemá byť na jednej strane len odradenie dodávateľa od nekalých praktík, ale na druhej strane nemá byť ani nástrojom obohatenia sa pre druhú stranu sporu. Preto vyplatenie žalovanej sumy vo výške 600

eur / pravdepodobne tu chcel uviesť 1.064, 20 eur/ považuje za nedôvodné, nepreukázané a v rozpore s cieľom normy, ktorú zákonodarcu primeraným finančným zadostučiním sledoval. Žalovaný počas celého trvania úverového zmluvného vzťahu od žalobcu požadoval len plnenie zmluvných povinností, ku ktorým sa slobodne a vážne zaviazal pri podpise zmluve. Takéto konanie jednoznačne nemožno vyhodnotiť ako porušenie práv a povinností žalobcu zo strany žalovaného, ktoré by zakladalo nárok na vyplatenie primeraného finančného zadostučinienia. Preto nárok na priznanie primeraného finančného zadostučinienia podľa neho nie je dôvodný.

3. V replike právny zástupca žalobcu uviedol, že berie žalobu čiastočne o zaplatenie sumy 90,50 eur (istina 90,- eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 24.04.2020 do 29.5.2020) späť z dôvodu úhrady tejto sumy žalovaným po podaní žaloby. V ostatnej časti na podanej žalobe trvá. Doplnil, že v prípade určenia zmluvy za bezúročnú a za bezpoplatkovú nie je povinný žalobca preukazovať naliehavý právny záujem, nakoľko tento vyplýva priamo z osobitného predpisu. Poukázal na § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku, podľa ktorého žalobca nemá povinnosť preukazovať naliehavý právny záujem na určení (ne)existencie práva, ak právny záujem vyplýva z osobitného predpisu. V takom prípade žalobca nemá ani povinnosť uviesť v žalobe tvrdenia, že naliehavý právny záujem je daný. Právny záujem na určení práva vyplýva z právneho predpisu, ak právny predpis určitú osobu oprávňuje alebo jej ukladá podať bližšie nešpecifikovanú určovaciu žalobu. Oprávnenie podať takúto určovaciu žalobu zakladá nevyvrátiteľnú domnienku, že právny záujem žalobcu je daný. (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2016, s. 503, ISBN: 978-80-7400-629-6). Ďalej dodal, že v žalobe presne poukázal, ktoré ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch v zmluve chýbajú. Zároveň poukázal na porušenie povinností uvedených v zákone č. 25/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (nekalé obchodné praktiky). Žalovaný neuviedol do zmluvy o úvere jednotlivé obligatórne náležitosti v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, čo má za následok, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, v dôsledku čoho žalovaný nemal nárok na sumu presahujúcu istinu úveru, t.j. nemal nárok na odplatu za poskytnutý úver ako uviedol v žalobe. Žaloba vychádza zo skutočnosti, že dodávateľ porušil svoju povinnosť konať v súlade s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa, ako aj uvádzať do zmluvy o úvere obligatórne náležitosti zrozumiteľne a určito. Žaloba je založená na protiprávnom konaní dodávateľa voči spotrebiteľovi. Účel, ku ktorému má uvedená žaloba slúžiť, je zabrániť takémuto konaniu odporujúcemu zákonu, ktorý navyše poškodzuje práva spotrebiteľov. Ďalej poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/127/2017 z 30.01.2019 a rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 14Csp97/2019 z 12.2.2020. Zákon nevyklučuje možnosť podania jednej žaloby, ktorou si žalobca súčasne uplatňuje viac nárokov. V takomto prípade sa jedná o zložený petit. Ak súd návrhu vyhovie, do svojho rozhodnutia požadovaný výrok úplne prevezme. V danom prípade je nevyhnutné, aby súd rozhodol o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, ktorý súčasne bude podkladom pre rozhodnutie o priznaní nároku žalobcu na primerané finančné zadostučinienie. Z uvedeného teda vyplýva, že výrok o priznaní nároku žalobcu na zaplatenie primeraného finančného zadostučinienia je podmienený výrokom o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Pokiaľ súd rozhodne, že zmluva o úvere je bezúročná a bezpoplatková, práve tento výrok súdneho rozhodnutia bude predstavovať spotrebiteľom úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, čím bude súčasne splnená podmienka stanovená § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalobca si môže aj v rámci jednej žaloby uplatniť súčasne viac nárokov, čím by v prípade rozhodnutia súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti, došlo k splneniu zákonom stanovenej požiadavky o úspešnom uplatnení porušenia práva alebo povinnosti žalovaného, pričom takto žalobcom zvolený postup zákon nevyklučuje. K primeranému finančnému zadostučinieniu uviedol, že finančné zadostučinienie je určitou satisfakciou pre žalobcu za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri dojednávaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere nekonal v súlade so zákonom. Spotrebiteľ nie je povinný preukázať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadostučinienie už vtedy, keď ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla a spotrebiteľ sa úspešne domáhal ochrany svojich práv. Zákon nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadostučinienie, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Výška finančného zadostučinienia závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú kritéria a to: intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod.. Jediným kritériom pre priznanie finančného zadostučinienia je primeranosť. V tomto smere poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6do/127/2017 z 30.01.2019, na rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 7Co/125/2019 z 27.02.2020, na rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 2Co/137/2016 z 24.05.2017. Dodal, že má zato, že výška

primeraného finančného zadosťučinenia sa môže rovnať výške vzniknutého bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, čo je suma 1.064,20 eur, ktorá uvedená suma zodpovedá finančnej ujme, ktorá spotrebiteľovi nielen hrozila, ale v skutočnosti vznikla. K replike predložil potvrdenie o prijatej platbe od žalovaného vo výške 90,- eur dňa 29.05.2020.

4. V duplikáte právny zástupca žalovaného uviedol, že v súvislosti s inštitútom primeraného finančného zadosťučinenia, ktorý si žalobca - spotrebiteľ uplatňuje z úverovej zmluvy, je nevyhnutným uviesť si, že to bol práve žalobca, ktorý si o poskytnutie úveru žiadal, s výškou poskytnutého úveru bol oboznámený, taktiež si bol vedomý, že si berie spotrebiteľský úver, z ktorého si veriteľ uplatňuje úroky a poplatky a rovnako bol oboznámený s výslednou sumou, ktorú má na základe úverovej zmluvy z poskytnutého úveru uhradiť. S celým týmto procesom žalobca ako klient vedome a dobrovoľne súhlasil, žalovanému preto nie je zrejmé k akému poškodeniu práv alebo povinností v jeho prípade malo dôjsť. Žalobca vo svojej žalobe i vyjadrení len všeobecne konštatuje, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti o čom doposiaľ právoplatne rozhodnuté nebolo. Ďalšie vyjadrenia ohľadne použitia nekalej obchodnej praxe, ktorá by mala zakladať nárok na vyplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, ani nezdokladoval. Nepopísal, v čom mala byť na žalobcovi použitá nekalá obchodná praxe, obmedzil sa len na zákonnú citáciu predmetného ustanovenia. V danom prípade je nevyhnutným uviesť si, že žalobca doposiaľ úspešne na súde porušenie práv alebo povinností neuplatnil. Až právoplatné rozhodnutie súdu zakladá nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia a poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 16Csp/71/2016, na rozsudok Okresného súdu Trebišov, sp.zn. 9Csp/154/2017, na rozsudok Okresného súdu Prešov, sp.zn. 12Csp/147/2016 z 03.04.2018 a na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/146/2017 z 22.02.2018. Na záver dodal, že inštitút finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odrádzajúceho prostriedku ochrany, ktorú žalovaný považuje za splnenú už ukázaním veriteľa o úroky a poplatky. Podľa neho judikatúra Krajského súdu v Prešove smeruje k priznaniu finančného zadosťučinenia za dostatočného v rozsahu 50 až 100 eur, keď už náprava bola zjednaná vydaním bezdôvodného obohatenia.

5. Vo vyjadrení k duplikátu právny zástupca žalobcu uviedol, že nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie je podmienený iba úspešným uplatnením nároku spotrebiteľa z porušenia práva alebo povinnosti - v tomto konaní určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, pričom tieto nároky možno uplatňovať aj súčasne jednou žalobou v súlade s princípom hospodárnosti konania a zároveň poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 13Co/80/2016 z 20.03.2019, na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/127/2017 z 30.01.2019 a k výške finančného zadosťučinenia uviedol, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie je uplatnený vo výške získaného bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Primerané finančné zadosťučinenie je samostatným právnym nárokom odlišným od nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, na náhradu škody resp. od nároku na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. Cieľom tohto nároku je predovšetkým odradiť dodávateľa od protiprávneho konania a súčasne pôsobiť preventívne na dodávateľa, aby dobrovoľne upustil, resp. nepokračoval v protiprávnom konaní a napravil jeho následky bez nutnosti podania žaloby spotrebiteľom. Pokiaľ dodávateľovi nehrozí adekvátna sankcia, dodávateľovi sa z finančného hľadiska neoplatí dodržiavať spotrebiteľské predpisy a nemôže dôjsť k naplneniu preventívnej funkcie právneho inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia (ďalej aj len ako „PFZ“). Pri posudzovaní výšky PFZ treba brať do úvahy aj nasledovné kritéria: spôsobená materiálna ujma (bezdôvodného obohatenie na strane dodávateľa vo výške 1.064,20 eur), ktorá sa premietla do zníženia rodinného rozpočtu žalobcu spotrebiteľa a tým aj do zníženia životnej úrovne jeho rodiny, trvanie materiálnej ujmy v podobe pokračujúceho bezdôvodného obohatenia (od 17.08.2015 do 19.03.2019), k dobrovoľnému splneniu nároku žalovaným dodávateľom nedošlo (žalobca pred začatím tohto konania zaslal cestou právneho zástupcu predžalobnú výzvu, ktorej dodávateľ nevyhovel), stresová situácia žalobcu spotrebiteľa spojená s uplatnením nároku voči veľkej nebankovej spoločnosti súdnou cestou. Zároveň poukázal na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 7Co/125/2019 z 27.02.2020 podľa ktorého: „Výška nemajetkovej ujmy v prípadoch podľa ust. § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, môže zodpovedať výške finančnej ujmy, ktorá spotrebiteľovi hrozila. Ak má mať primerané finančné zadosťučinenie dostatočne satisfakčný účinok pre spotrebiteľa a zároveň výchovný a odstrašujúci účinok pre dodávateľa, možno prijať argumentáciu, že primerané finančné zadosťučinenie sa môže rovnať majetkovej ujme, ktorá spotrebiteľovi hrozila alebo mu napr. až do vydania bezdôvodného obohatenia dodávateľom, bola aj spôsobená.“

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, zmluvou o úvere, predsúdnou výzvou, písomnými vyjadreniami, výsluchom zástupcov a účastníkov, dôkazmi o úhrade úveru, výzvami žalovaného a zistil tento skutkov stav:

7. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že trvá na podanej žalobe v zmysle čiastočného späťvzatia. Na zvyšku žaloby trvá z dôvodu, že pokiaľ nebude rozhodnutím súdu vyriešená otázka bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ktorá vyplýva priamo zo Zákona o spotrebiteľských úveroch a pokiaľ nebude vyriešená otázka odplaty, je žalobca vystavený riziku do budúca, že dôjde k zneužitiu neprijateľných zmluvných podmienok, napr. dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je formulovaná v úverovej zmluve, pretože posúdenie úverovej zmluvy, v prípade, ak by došlo k postúpeniu pohľadávky, by bolo na tretích osobách. Pri konštatovaní, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, takéto riziko nenastane a žalobca bude do budúca chránený pred takýmito možnými praktikami úverového veriteľa. Pri vyslovení úveru za bezúročný a za bezpoplatkový si žalobca môže uplatňovať finančné zadosťučinenie z dôvodu vyhlásenia, že došlo k porušeniu práv alebo povinností. Ak má byť splnená funkcia finančného zadosťučinenia a to, aby voči žalovanému mala odrádzajúci účinok, aby žalovaný nepristupoval k porušeniu právnych predpisov, je dôvodné uvažovať o výške primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré sa rovná spôsobenej škode, resp. bezdôvodnému obohateniu. Súčasne sa má poskytnúť aj satisfakcia žalobcovi za to, čo musel v dôsledku porušenia tejto právnej povinnosti žalovaným podstúpiť. Sumu bezdôvodného obohatenia vo výške 1.964,20 eur rozdelil na sumu bezdôvodného obohatenia a to vo výške 90,- eur a sumu finančného zadosťučinenia vo výške 1.064,20 eur. Úver bol žalobcovi poskytnutý vo výške 3.000,- eur a vyplatil naň žalovanému sumu 4.064,20 eur a pri určení úveru za bezúčelový a bezpoplatkový činí bezdôvodné obohatenie vo výške 1.064,20 eur. Keďže však uvedený nárok ako bezdôvodné obohatenie mohlo by byť namietané pre premlčanie, žalobca si uplatnil nárok na nepremičané bezdôvodné obohatenie vo výške 90,- eur a zvyšok si uplatňuje ako primerané finančné zadosťučinenie, ktoré je odlišným nárokom od bezdôvodného obohatenia alebo nároku na náhradu škody. Finančné zadosťučinenie má plniť funkciu preventívnu voči dodávateľovi, teda odrádzajúcu, a má mať aj satisfakčný rozmer vo vzťahu k nemajetkovej ujme, ktorá bola spôsobená poškodenému klientovi - spotrebiteľovi a preto primerané finančné zadosťučinenie má byť v takej výške, aby sa neoplatilo dodávateľovi riskovať to, že súd bude konštatovať porušenie právnej povinnosti, ktoré bude konštatované súdom, resp. nebudú reagovať na výzvy spotrebiteľov a čakať, kým sa nároky poškodených spotrebiteľov premlčia. Preto odrádzajúci účinok bude zabezpečený, ak finančné zadosťučinenie bude zodpovedať škode, ktorá mohla, resp. bola spôsobená spotrebiteľom. Bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného trvalo od 17.8.2015 do 19.3.2019, kedy bola žalovanému zaslaná výzva na plnenie bezdôvodného obohatenia. Doplnil, a súdu predložil výzvy zo strany žalovaného, ktoré boli doručované žalobcovi, ktorým žalobca a jeho rodina boli obťažovaní cez rôzne inkasné spoločnosti, ktoré poveril žalovaný s týmto úverom a táto situácia dospela do toho, že v dôsledku tlaku spojeného s vymáhaním pohľadávky, žalobca je tretí rok liečený na psychiatrii ambulantne. Nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že pokiaľ vrátil bezdôvodné obohatenie, ktoré bolo dôsledkom porušenia právnej povinnosti, tým súčasne bol splnený aj účel primeraného finančného zadosťučinenia, pretože plnenie z akéhokoľvek neplatného zmluvného dojednania by malo súčasne plniť aj sankčnú funkciu. K uplatňovanému primeranému finančnému zadosťučineniu uviedol, že jednou zo skutočností je aj to, že žalovaný sa musel zúčastňovať súdnych konaní, zvlášť v danom prípade, keď žalobca je bežný človek, ktorý nemá právnické vzdelanie, nemá skúsenosti s prebiehajúcimi súdnymi konaniami a nebol si ani vedomý, v čase keď uzatváral zmluvy, že platil splátky na základe úverovej zmluvy, ktorá odporuje zákonu. Taktiež, ak podával žaloby na súd, bol vystavený určitému tlaku minimálne v tom rozsahu, že nevedel, ako dopadne súdne konanie. Žalobca sa cítil nekomfortne, vzhľadom aj na diagnózu, pre ktorú je liečený na psychiatrickej ambulancii a je o to zraniteľnejšia osoba. Nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že výška primeraného finančného zadosťučinenia má byť paušalizovaná sumami 100 alebo 50 eur, pretože každý jeden prípad je potrebné posudzovať osobitne a to podľa jeho intenzity, rozsahu, trvania. Prax v skutočnosti je taká, že ak sa poškodený neobráti na súd, tak spravidla k dobrovoľnému plneniu nedochádza. Aj keď zmluva, na základe ktorej si žalobca uplatňuje nárok, bola podpísaná v roku 2012, už v roku 2010 mal žalobca finančné problémy, ktoré vyústili do toho, že si musel zobrať úver, následne mal problémy so splácaním úveru, ktoré nepriamo spôsobili jeho diagnózu a to úzkostná fobická porucha. Žiadal, aby súd pri výške finančného zadosťučinenia prihliadol na to, že porušenie práva spôsobil žalovaný, čo sa premietlo do toho, že sa bezdôvodne obohatil, aby súd zohľadnil súčasne obdobie, počas ktorého bezdôvodné obohatenie trvalo, čo malo nepriaznivý dopad na rozpočet rodiny žalovaného, ktorý je žiteľom 3 maloletých detí, aby prihliadol na zvyšku bezdôvodného obohatenia a

skutočnosť, ako sa správal samotný žalovaný a to nielen na dôvody jeho obrany, a či sa snažil ujmu, ktorá bola spôsobená žalobcovi, nahradiť predtým, než mu bola doručená výzva zo strany žalobcu. Preto má zato, že výška primeraného finančného zadosťučinenia vo výške bezdôvodného obohatenia, je dôvodné.

8. Žalobca na pojednávaní súdu uviedol, že sumu 1.064,20 eur ako finančné zadosťučinenie si uplatňuje z dôvodu, že potom, ako mu začala vyvolávať žalovaná spoločnosť, začal mať zdravotné problémy, lieči sa na psychiatrii a to už 2 až 3 roky a musí užívať lieky. Tohto času pracuje. Úver mu bol poskytnutý následne potom, ako bol telefonicky kontaktovaný zo strany žalovaného, že má predschválený úver a následne navštívil pobočku žalovaného, kde podpísal predmetný úver. S predschváleným úverom súhlasil, pretože v tom čase sa mu zišli peniaze. Zmluvu si prečítal narýchlo, bolo mu povedané, že dlh má splácať v splátkach. Dlh však nehradil načas a vtedy bol telefonicky kontaktovaný žalovaným a bol upozornený, že dlžná suma bude odstúpená na vymáhanie vymáhačskej spoločnosti a následne bude voči nemu podaný návrh na vykonanie exekúcie. Na každú upomienku žalovaného reagoval, telefonicky sa s ním spojil, na čo mu však žalovaný oznámil, že pohľadávku je potrebné zaplatiť vždy do 5 dní, v opačnom prípade sa náklady pohľadávky navýšia. Z dôvodu omeškania s úhradou splátok mu dokonca žalovaný doručil aj uznanie dlhu. Žalovaný ho telefonicky kontaktoval o úhradu dlžnej sumy, bolo to skoro každý druhý deň večer, na neho to veľmi zle vplývalo, dokonca ani nespál, pretože má tri maloleté deti, ktorým potrebuje zabezpečiť životné potreby. V zamestnaní, kde pracoval, nemal prácu výhodne platenú. V čase, keď si úver zobral, v roku 2012, pracoval ako zvärač živnostník, kde aj dodnes vykonáva túto činnosť. Podanou žalobou si uplatnil vydanie bezdôvodného obohatenia a finančné zadosťučinenie na podnet svojej manželky, ktorá rieši tieto záležitosti.

9. Žalovaný ani právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostavili. Svoju neprítomnosť ospravedlnili a žiadali, aby súd konal bez ich neúčasti.

10. K žalobe žalobca priložil Úverovú zmluvu uzavretú medzi účastníkmi konania 25.10.2012, podľa ktorej bol žalobcovi poskytnutý bezúčelový úver vo výške 3.000,- eur, ktorý mal splácať v počte splátok 48, pri výške splátky mesačne 117,40 eur. Ďalšie náležitosti zmluvy boli tieto: ročná úroková sadzba: 34,27 %; RPMN: od 40,1 % do 42,8 % * s tým, že zmluva pri popise * uvádza: presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru. Klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. Celková čiastka splatená spotrebiteľom: 5.620,80 eur, priemerná hodnota RPMN: 21,3 %, termíny splátok: **, s tým, že pri ** je uvedený nasledovný popis: prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcej splátky je vždy 15.deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka.

11. Podľa výpisov z účtu žalobu ako sa nachádzajú na čl. 12 až 27 spisu vyplýva, že za obdobie od 15.01.2015 do 29.08.2015 žalobca uhradil sumu vo výške 821,80 eur (7 x 117,40 eur), za obdobie od 16.01.2014 do 15.12.2014 sumu vo výške 1.291,40 eur (11 x 117,40 eur), za obdobie od 14.01.2013 do 18.12.2013 vo výške 1.408,80 eur (12 x 117,40 eur), a podľa poštových poukázok 8 ks, žalobca uhradil sumu vo výške 542,20 eur (3 x 117,40 eur + 100 eur + 30 eur + 3 x 20 eur). Spolu žalobca doposiaľ uhradil žalovanému 4.064,20 eur (821,80 eur + 1.291,40 eur + 1.408,80 eur + 542,20 eur).

12. Predžalobnou výzvou zo dňa 16.4.2020 právny zástupca žalobcu vyzval žalovaného na vydanie sumy 1.064,20 eur ako bezdôvodného obohatenia v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 25.10.2012 č. 4210118697 z dôvodu, že zmluva má nedostatky a bola uzatvorená v rozpore s ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho je potrebné spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a za bezpoplatkový. Žalovaný bol vyzvaný na úhradu tejto sumy do 23.04.2020. Súdu predložil podací hárok o zaslaní tejto zásielky žalovanému dňa 17.04.2020.

13. Na pojednávaní žalobca súdu predložil predžalobnú výzvu na zaplatenie dlhu zo dňa 14.12.2016, ktorou bol žalobca vyzvaný na základe zmluvy uzavretej dňa 25.10.2012, číslo zmluvy 4210118697 vyzvaný na úhradu dlžnej čiastky vo výške 1.255,38 eur s tým, že aj v samotnej tejto výzve žalovaný uviedol, že na omeškanie žalovaného na úhradu dlžnej splátky bol už vyzvaný doporučeným listom zo dňa 03.05.2016. Taktiež súdu predložil aj upomienku spoločnosti žalovaného na úhradu dlhu z predmetnej zmluvy zo dňa 05.10.2015 s oznámením, že výška jeho dlhu je 61,68 eur.

14. Žalobca dodatočne súdu predložil potvrdenie, že od roku 2010 je liečený v psychiatrickej ambulancii ambulantne, bez hospitalizácie s diagnózou úzkostne fobická porucha.

15. Zároveň žalobca súdu predložil list adresovaný spoločnosťou EOS KSI Slovensko s.r.o. zo dňa 22.07.2019 s označením Odstúpenie od dohody o splátkach k úverovej zmluve č. 4210118697 a list spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o. zo dňa 10.01.2020 s návrhom dohody o uznaní dlhu a úhrade pohľadávky v splátkach týkajúci sa zmluvy č. 4210118697, ktorým bola navrhnutá žalobcovi dohoda na uznanie dlhu vo výške 2.032,80 eur s možnosťou splácania dlhu v 6 pravidelných splátkach po 50,- eur, s tým, že posledná splátka bude vo výške 1.782,80 eur. Taktiež bola predložená aj dohoda o uznaní záväzku zo dňa 21.05.2019, ktorým bola žalobcovi navrhnutá dohoda na uznanie dlhu vo výške 2.199,60 eur s návrhom splátkového kalendára v 11 splátkach po 50,- eur a v 12. splátke vo výške 1.649,60 eur.

16. V písomnom vyjadrení právneho po prvom pojednávaní právny zástupca žalovaného uviedol, že tvrdenia žalobcu, že zažíva stres v dôsledku súdnych konaní, sú podľa neho práve spôsobené konaním žalobcu, ktorý sám iniciuje konania v zastúpení právnym zástupcom a poukázal na to, že na Okresnom súde Vranov nad Topľou bolo vedené konanie pod sp.zn. 11Csp/72/2019, na základe ktorého si uplatnil voči žalovanému sumu 6.088,30 eur a ďalšiu žalobu podal o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vedenú pod sp.zn. 11Csp/65/2020 vo výške 6.088,30 eur. Uvedené konania popierajú tvrdenia o stresovej situácii žalobcu spôsobenej súdnymi konaniami.

17. Podľa § 137 Civilného sporového poriadku, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- b) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

18. Podľa R 17/1972 naliehavý právny záujem na určení je daný najmä vtedy, keď by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu alebo keď by sa bez tohto určenia jeho právne postavenie stalo neistým. Žaloba domáhajúca sa určenia podľa § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (teraz § 137 písm. c) CSP) nemôže byť spravidla opodstatnená vtedy, keď možno žalovať na splnenie povinnosti podľa § 80 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku.

19. Podľa Z IV (s. 176) ak sa žalobca domáha určenia, či tu právny vzťah alebo právo je, alebo nie je, v zmysle ustanovenia § 80, písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (teraz § 137 písm. c) CSP) treba preukázať naliehavý právny záujem na takomto určení. Naliehavý právny záujem na tomto určení jestvuje pritom najmä vtedy, keď by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu, alebo ak by sa bez tohto určenia jeho právne postavenie stalo neistým. Ak naliehavý právny záujem nevyplýva priamo z návrhu, zisťuje sa vylúčením účastníkov.

20. V danom prípade súd mal za to, že je preukázaný naliehavý právny záujem, pretože bez rozhodnutia súdu postavenie žalobcu je právne neisté v tom, akú povinnosť má voči žalovanému a či voči žalovanému si môže uplatniť nároky z porušenia povinností žalovaným.

21. Navyše určenie zmluvy za bezúročnú a za bezpoplatkovú, na ktorom určení sa žalobca domáha, vyplýva naliehavý právny záujem priamo zo zákona. Podľa § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru.

22. Podľa § 144 zákona CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

23. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

24. Podľa § 145 ods. 2 prvá veta CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

25. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

26. Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

27. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

28. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, a) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 a
b) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

29. Podľa § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. 18ba)

30. Podľa § 19 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

31. Podľa § 19 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

32. Podľa § 19 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

33. Podľa § 19 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

34. 18. V zmysle § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

35. V zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

36. V zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

37. V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

38. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

39. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

40. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

41. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

42. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

43. V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

44. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že pôvodne podanou žalobou sa žalobca domáhal určenia zmluvy o úvere za bezúročnú a za bezpoplatkovú z dôvodu úrokovej sadzby, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, a užerná a teda neplatná, z dôvodu nesprávne uvedenej hodnoty RPMN a nesprávne uvedenej celkovej čiastky úveru, teda, že pre tieto nesprávne údaje, teda chýbajúce obligatórne náležitosti. Podľa neho žalobca konal v rozpore so zákonom, použil nekalé obchodné praktiky. Podľa neho úver je bezúročný a bezpoplatkový, a preto má žalobca nárok na vrátenie preplatenej istiny 1.064,20 eur ako bezdôvodné obohatenie. Keďže však časť tohto bezdôvodného obohatenia mi mohla byť namietaná premlčaním, uplatnil si žalobca iba nepremlčané bezdôvodné obohatenie vo výške 90 eur a sumu 1064,20 eur a primerané finančné zadosťučinenie za porušenie povinností žalovaným.

45. Žalovaný čiastočne nárok uznal do výšky vrátenia bezdôvodného obohatenia vo výške 900 eur s príslušenstvom ako to požadoval žaloba, túto sumu uhradil aj po podaní žaloby na súd, a preto pre späťvzatie žaloby v tejto časti súd konanie zastavil tak ako je uvedené v 1.výroku tohto rozsudku.

46. Zvyšok nároku žalobca poprel z dôvodu, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na určení zmluvy za bezúročnú a bezpoplatkovú. Podľa neho nie je dôvodné ani priznanie primeraného finančného zadosťučineniam, pretože žalobca úspešne neuplatnil porušenie práva, neuviedol, ktoré predpisy žalovaný porušil, Žalobca dobrovoľne vstúpil do zmluvného vzťahu, žalovaný si uplatňoval nároky z tohto vzťahu. Podľa neho primerané by bolo iba finančné zadosťučinenie do sumy 100 eur.

47. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

48. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

49. V tomto prípade zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalovaný ako dodávateľ a žalobca ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalovaným bez možnosti žalobcu privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

50. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

51. 30. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou i v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

52. Pokiaľ ide o určenie úveru za bezúročný a za bezpoplatkový, žalobca jeden z dôvodov uviedol v žalobe to, že v zmluve je úžernícka úroková sadzba. V zmluve je uvedená úroková sadzba vo výške 34,27 %.

53. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou do 5 rokov v októbri 2012 činil úrok 14,54 % p.a. pre nové obchody. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

54. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo/1/2009 zo dňa 31.07.2009, podľa ktorého: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“

55. V zmysle zmluvy bola pôžička žalobkyni poskytnutá pri ročnej úrokovej sadzbe 59,50 %. Pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011).

56. Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky možno pri peňažnej pôžičke dojednať úroky. Z tejto skutočnosti však nemožno úspešne vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len na dohode účastníkov zmluvy o pôžičke a že by teda nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Rovnako aj u dohody o úrokoch pri peňažnej pôžičke totiž platí ustanovenie § 3 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 15. decembra 2004, sp. zn. 21 Cdo 1484/2004).

57. Neprimeranou, a teda odporujúcou dobrým mravom, je spravidla taká výška úrokov dojednaná v zmysle ustanovenia § 658 ods. 1 OZ, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v dobe ich dojednaní, a to stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov a pôžičiek.

58. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

59. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krátko zabezpečené aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

60. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odpłaty neplatným právnym úkonom.

61. „Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosť za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyselnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstaty trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013

62. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014. (porovnaj aj Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/220/2014 zo dňa 27.11.2014).

63. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami.

64. Vzhľadom na vyššie uvedené závery aj preto súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§ 39 Občianskeho zákonníka). Úver je teda potrebné považovať za bezúročný.

65. Ďalším dôvodom tvrdením žalobcom bolo nesprávne uvedenie RPMN a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, teda v rozpore so zákonom.

66. Súd podrobným preskúmaním zmluvy zistil, že v zmluve absentuje správne uvedenie jej podstatnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch a to správna výška ročnej percentuálnej miery nákladov. Z obsahu zmluvy o úvere súd zistil, že v nej uvedený údaj RPMN za úver je od 40,1 % po 42,8 %, s poznámkou pri *, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru. Klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne hovorí, že v zmluve má byť uvedený údaj ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V nadväznosti na to § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch hovorí, že ak takýto údaj chýba alebo je uvedený nesprávne v neprospech spotrebiteľa, úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový. Najprv sa súd zaoberal hodnotou RPMN.

67. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa vrátane úrokov a iných poplatkov priamo spojených s úverom. Inak povedané, ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady úveru pre klienta, ktoré obsahujú prvok úrokovej sadzby a prvok ostatných

súvisiacich nákladov. Pod ostatnými súvisiacimi nákladmi sa rozumejú náklady na zisťovanie informácií, administratívu, prípravu dokumentov, záruky, poistenie úverov a pod. Ročná percentuálna miera nákladov je dôležitým kritériom pre spotrebiteľa pri porovnaní úverov z hľadiska ich výhodnosti. Zákon o spotrebiteľských kritériom pre spotrebiteľa pri porovnaní úverov z hľadiska ich výhodnosti. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje ako povinnú osobitnú náležitosť písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmyslom uvedenej zákonnej úpravy je jednoznačne ochrana záujmov spotrebiteľa, ktorý na základe uvedeného údajov vie zistiť cenu úveru a porovnávať medzi viacerými úvermi. Nie je naplnený zmysel uvedeného zákona, ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa.

68. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 19 presne a jasne upravuje spôsob výpočtu RPMN. Z obsahu úverovej zmluvy vyplýva, že všetky údaje úveru pre výpočet RPMN boli známe pri uzatvorení zmluvy, preto bolo povinnosťou veriteľa uviesť aj správnu výšku hodnoty RPMN pri uzatvorení zmluvy. Uvedenie hodnoty RPMN od 40,1 % po 42,8 % s dodatkom, že presná výška sa oboznámi spotrebiteľovi po poskytnutí úveru je v rozpore s § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch a to, že v zmluve nebola uvedená správna výška ročnej percentuálnej miery nákladov.

69. Dôsledkom nesprávneho uvedenia RPMN, je nutné v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch v čase uzatvorenia zmluvy považovať predmetný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

70. Žalobca uviedol žalovaného do omylu tým, že údaj o úvere RPMN nevyjadril presne. Judikatúra takéto praktiky spája s omylom v podstatnej veci (porov. rozsudok NS SR 1Sžo 106/2007) „Uvedením nepravdivého údajov o výške ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), došlo k uvedeniu nepravdivého údajov o úrovni nákupných podmienok týkajúcich sa leasingových zmlúv a tým aj ku klamaniu spotrebiteľa“.

71. Používanie tejto praktiky je nekalou obchodnou praktikou (porov. rozsudok súdneho dvora C_453/10 Pereničová/S.O.S. Financ) „Obchodnú praktikou, o akú ide vo veci samej, ktorá spočíva v uvedení nižšej než skutočnej ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o úvere, treba kvalifikovať ako „klamivú“ v zmysle článku 6 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“), pokiaľ zapríčiňuje alebo je spôsobilá zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby overil, či to tak je vo veci samej. Konštatovanie nekalosti takej obchodnej praktiky predstavuje jeden z prvkov, na ktorých príslušný súd môže podľa článku 4 ods. 1 smernice 93/13 založiť svoje posúdenie nekalosti zmluvných podmienok týkajúcich sa nákladov na úver poskytnutý spotrebiteľovi. Také konštatovanie však nemá priamy vplyv na posúdenie platnosti uzavretej zmluvy o úvere podľa článku 6 ods. 1 smernice 93/13.“

72. Uvedenie nepresného údajov RPMN je klamaním spotrebiteľa a niet dôvodu priznávať takejto praktike miernejšie dôsledky ako tie ktoré predpokladá zákon pri nesprávnom uvedení RPMN v ustanovení § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľskom úvere.

73. Takisto mal súd vykonaným dokazovaním za preukázané, že v zmluve absentuje správne uvedenie jej podstatnej náležitosti rovnako podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch a to celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmluve je pri celkovej čiastke splatenej spotrebiteľom uvedená suma 5620,80 eur. Tento číselný údaj je však nesprávny a zrejme zavádzajúci. Podľa § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch je celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom, pričom v zmysle § 2 písm. g) sa celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov. Predmetnou zmluvou o úvere bol žalobcovi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 3000 eur, ktorý sa žalobca zaviazal vrátiť v 48 mesačných splátkach vo výške 117,40 eur, čo je spolu a čo predstavuje celkovú výšku nákladov v sume 5635,20 eur a nie v sume 5620,80 eur ako je to

uvedené v zmluve o úvere. Vzhľadom na túto skutočnosť súd uvedenie celkovej výšky nákladov v sume 5620,80 eur v zmluve považoval za zavádzajúce vo vzťahu k spotrebiteľovi a v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch.

74. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

75. Preto obrana žalovaného, že úver nie je možné považovať za bezúročný a bezpoplatkový nebola dôvodná.

76. Z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti si žalobca žiadal priznať bezdôvodné obohatenie vo výške 90 eur s prísl. Po podaní žaloby na súd bolo toto bezdôvodné obohatenie zaplatené žalovaným pre žalobcu.

77. Z dôvodu porušenia tejto povinnosti, a neprávne uvedenie náležitosti zmluvy, pre tieto nekalé obchodné praktiky žalovaného, so žalobca žiadal priznať aj primerané finančné zadosťučinenie.

78. V prejednávanej veci je predmetom konania návrh žalobcu opierajúci sa o ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z.. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

79. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody (punitive damages v práve USA a exemplary damages v práve Veľkej Británie) je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej náhrady škody, teda funkciu preventívnu (porov. najmä používanie adjektíva "odradzujúci").

80. A tak práve inštitút relatívnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle už citovanej judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie „účinné, primerané a odradzujúce“.

81. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca voči žalovanému úspešne uplatnil porušenie práva na Okresnom súde Vranov nad Topľou, keď v tomto konaní súd zmluvu o úvere vyhlásil za bezúročnú a bezpoplatkovú. Súd mal zato, že v súlade s princípom hospodárnosti konania je prípustné, aby jedným rozsudkom bolo možné rozhodnúť o porušení povinnosti žalovaného a v zmysle vyslovenia tohto porušenia povinnosti sa domáhať primeraného finančného zadosťučinenia.

82. Zmluvu o úvere súd vyhlásil sa bezúročnú a bezpoplatkovú. Súd má zato, že žalovaný nepostupoval s odbornou starostlivosťou, predostrel žalobcovi formulárovú zmluvu obsahujúcu nesprávne údaje, medzi účastníkmi konania bola uzatvorená na pretlačí žalovaného, pričom je nepochybné, že takúto pretlač žalovaný používal v mnohých prípadoch a do formulárovej pretlače boli vpísané len údaje

týkajúce sa úverového vzťahu, ktoré však boli uvedené nesprávne, v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa.

83. V danom prípade bolo teda preukázané, že žalobca sa úspešne domáhal na súde svojej ochrany - porušenia práva spotrebiteľa a to určením, že zmluva je bezúročná a bezpoplatková.

84. Tým bolo preukázané, že žalobca sa úspešne domáhal vyslovenia porušenia práva spotrebiteľa a preto uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia je dôvodné. Celkovo sa žalobca domáhal priznania finančného zadosťučinenia vo výške 1064,20 eur. Právo na primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. je závislé od úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi osobou - spotrebiteľom, ktorej porušením práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. bola privedená určitá ujma. Účelom a zmyslom ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. je odškodniť spotrebiteľa za diskomfort, ktorý nastal z dôvodu, že spotrebiteľ sa rozhodol uplatniť ochranu proti porušeniu práva a povinnosti zo strany dodávateľa na súde. Pri určení výšky tohto primeraného finančného zadosťučinenia súd vychádzal zo skutkových okolností v danom prípade. Súd zistil, že žalobca sa úspešne domáhal vyslovenia porušenia povinností žalovaným v konaní, kde bol zastúpený právnym zástupcom. Uvedené konanie žalobca inicioval na podnet svojej manželky, ktorá sa neho rieši všetky situácie. Žalobca pre omeškanie so splátkami úveru bol obťažovaný úkonmi žalovaným - výzvami, ktoré doložil do spisu, ako uviedol aj telefonicky, bol vystrašovaný tým, že jeho dlh bude ešte narásť. Pre obavu o zabezpečenie pre jeho rodinu, keď má tri maloleté deti, začal opäť navštevovať psychiatrickú ambulanciu pre svoju skoršiu diagnózu, ktorá spôsobuje, že je citlivejší na niektoré situácie a podnety. Žalobca si primerané finančné zadosťučinenie žiada priznať do výšky škody, ujmy - bezdôvodného obohatenia, 1.064, 20 eur, o ktoré sa žalovaný obohatil tým, že v dôsledku nesprávnych údajov v zmluve, si nad rámec poskytnutého úveru 3000 eur, ktorý žalobca vrátil, od žalobcu prijal aj sumu 1034,20 eur, ktorá mu podľa posúdenia súdu nepatrí a nemá na ňu nárok. Táto výška primeraného finančného zadosťučinenia bola aj vo forme škody žalobcovi aj spôsobená. Túto škodu- bezdôvodné obohatenie žalovaný dobrovoľne na výzvu zástupcu žalobcu žalobcovi neuhradil. Žalovaný ako subjekt, ktorý v značnom rozsahu, dlhodobo poskytuje úvery, musí si byť vedomí svojich povinností pri uzatváraní zmluvy. Žalovaný teda vedome porušil ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, uviedol do zmluvy údaje v rozpore so zákonom, a aj v zmysle tohto konania v rozpore so zákonom prijal od žalobcu plnenie, o ktorom musel vedieť, že mu nepatrí. Bezdôvodné obohatenie sa žalovaného nemožno hodnotiť ako konanie v súlade s dobrými mravmi. Zákaz konať s dobrými mravmi priamo vyplýva z § 4 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa. Preplatenie istiny úveru u žalobca nastalo už dňa 17.8.2015, a aj napriek tomu žalovaný zasielal žalobcu výzvu sa doplatok splátok (výzvy z 15.10.2015, 4.12.2016). Žalobca si ako primerané finančné zadosťučinenie uplatňuje iba sumu skutočnej škody, nad rámec škody si neuplatňuje žiadnu finančnú náhradu a preto súd jeho nároku vyhovel. Obranu žalovaného voči tomuto nároku súd nepovažoval za dôvodnú.

85. Súd preto má zato, že priznané finančné zadosťučinenie vo výške škody 1064,20,- eur k okolnostiam porušenia práva žalobcu a porušenia povinností žalovaného, je spravodlivé.

86. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

87. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

88. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

89. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

90. Z dôvodu, že žalobca bol v plnom rozsahu úspešný, keďže aj čiastočné zastavenie konanie zavinil žalovaný, ktorý uhradil časť pohľadávky po podaní žaloby na súd, patrí mu náhrada trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia písomne na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.